

Düşmənlə üzbəüz yerləşən döyüş postlarından birində onunla tanış olmaq fürsəti qazandım. "Həyat təcrübəsi insana çətin gündə aşılır" deyənlər yanılırlar. Təcrübəli döyüşçü kiçik çavuş Vurğun Ağazər oğlu Sahilova da bu fikri aid etmək düzgün olardı. Geniş dünya-görüşünə, ağıl və düşüncəyə malik olmaq üçün hər kəs həyatın əzab-əziyyətindən üzüağ çıxmağı bacarmalıdır. Sahilov da ömrünün gənclik

çağında cəbhə xəttində xidmət edərək bərkə-boşa düşüb, pisi-yaxşını görüb. Bir həqiqəti dərinədən başa düşüb ki, həyat mübarizlərin meydanıdır.

- Bu dağların hər qarışı mənə doğma, əzizdir, çünki gəncliyimi - ömrümün əsgərlik çağını burada keçirmişəm, - deyə çavuş söhbətimizdə bildirir. - Hərbi xidmət dövrünü bir həyat nümunəsi hesab edənlər haqlıdır. Məncə, bu dövr insanı müstəqil həyat üçün hazırlayan əsas məktəbdir. Təcrübəli komandirlərim, cəfakəş silahdaşlarım olub, hamısından öyrənməyə, görüb-götürməyə çalışmışam. Aqillərdən kimsə deyib ki, həyat bir səhnə, biz isə aktyorlarıq. Bu fikirdə böyük hikmət var, hamı həyat adlı səhnədə öz rolunu oynayıb gedir. Baxır ki, kim rolunu necə ifa edir? Bacarıqlı, nümunəvi əsgər də sonradan cəmiyyətdə öz yerini tapır, xalqına, dövlətinə sədaqətlə çalışır.

Heç yadımdan çıxmaz, qış

fəsli bir dəfə yaman sərt gəlmişdi. Yollar sürüşkən olduğuna görə işə məhsulsuz gəlirdim. İctimai nəqliyyatda, arxa tərəfdə əyləşmişdim. Növbəti dayanacaqda körpəsi olan bir qadın qarıya yaxınlaşanda yanımda dayanmış bir gənc ondan köməyini əsirgəmədi. Ayağa durub öz yerimi qadına göstərdim. Cavana isə əl uzatdım, minnətdarlıq bildirdim. "Komandır, borcumdur" dedi. Yolboyu sorğu-suala tutdum. Öyrəndim ki, ən mürəkkəb bir şəraitdə - Murovdağ adlanan bölgədə xidmət keçib. Xəyal məni bir anlıq o dağlar diyarına apardı. Sonuncu dəfə bir payız çağında getmişdim ora. Amma payız olmasına baxmayaraq aran ərazilərimizlə müqayisədə o dağlarda havalar yaman sərt keçirdi. Döyüş postlarında

“Tabeliyimdəki döyüşçülərin də Vətən sevgisi güclüdür”

məğrur Vətən müdafiəçiləri ilə görüşəndə düşünmüşdüm ki, bu gənc döyüşçülərimiz həm də sabahımızın təəssübkeş, zəhmətsevər vətəndaşları olaçaqlar. Avtobusda rastlaşdığım gənc də onlardan biri idi, dağlıq bölgədə keçən hərbi xidmət dövrü onu da, sözün həqiqi mənasında, mətin bir insan kimi yetişdirib.

"Tabeliyimdə olan gənclərə asudə vaxtlarımda əsgərlik həyatımdan, o dövrün çətin-

liklərindən söhbət açıram. İzah edə bilməyəcəm ki, nümunəvi, əlverişli şərait indi yaranıb, əvvəllər belə deyildi. Soyuqdan, şaxtadan donmamaq üçün özümüz odun tədarükü görürdik. Hansı bölmədə odun azlıq edirdisə, hamı onlara əl tuturdu. Amma indi əsgərlərin yataxanası müasir istilik sistemi ilə təchiz edilib, əşya-ərzaq təminatı xeyli yaxşılaşıb. Əsgərlər ev xörelərinin həsrətini çəkmir, çünki təcrübəli qadın

aşpazlar milli xörelərimizi, kələm-yarpaq dolması, küftə, plov bişirirlər. Belə gözəl şəraitdə xidmət etməyə nə var ki. Biz də dövlətimizin, ordu rəhbərliyinin belə qayğısına cavab olaraq daim döyüş vərdişlərimizi artırmağa, hərbi xidmətdə nümunəvi olmağa borcluuyq."

Bu sözlərin müəllifi Ağsu rayonundan olan təcrübəli döyüşçü kiçik çavuş Vurğun Sahilovdur. Ömrünün gənclik hissəsini hərbi xidmətdə keçirməsindən qürurlandığını bildirir. Deyir ki, müstəqil dövlətçiliyə, Vətənə, bayrağımıza sevgisi olan hər kəs hansı sahədə olmasının fərqinə varmadan sədaqətlə, məsuliyyət hissi ilə çalışmalıdır. "Müəllim əgər yaxşı vətəndaş tərbiyə etməyi, alim elmdə yeni kəşflər, həkim isə xəstəsini düzgün müalicə etməyi bacarırsa, bütün bunlar Vətənə sədaqət nümunələridir. Mən də bir hərbi olaraq Vətənimizin xidmətində dayandığım üçün qürurluyam."

Manqa komandiri deyir ki, tabeliyimdəki döyüşçülərdə Vətən sevgisi güclüdür.

**Polkovnik-leytenant
Arif PƏNAHOV,
"Azərbaycan Ordusu",
fotolar
çavuş
N.PƏNAHOVUNDUR**